

IV.3.1. TÁJRENDEZÉS, ZÖLDFELÜLETI RENDSZER

1.1. Táj és természeti adottságok

1.1.1. Természetföldrajzi tájbesorolás, a tájjellemzők

Kocsér közigazgatási területe a Duna–Tisza közí hátság keleti, a Tisza felé lejtő részén, a Pilis–Alpári-homokhát kistájban terül el.

A **Duna–Tisza közí hátság** a Duna és a Tisza ártere fölé magasodó terület az Alföld legnagyobb kiterjedésű, egyik legváltozatosabb középtája, egyben legnagyobb hordalékkúp-síksága. A nagy kiterjedésű lapos vagy enyhén hullámos területekből szigetszerűen emelkednek ki a nagyobb viszonylagos szintkülönbségű homokbuckás felszínek. A szabálytalan alakú és változatos felszínű homokmezők kiterjedése nagyon különböző. Általában csak néhány kilométer szélességűek, de akad közöttük olyan is, amelynek az átmérője a 10 km-t is meghaladja. A hátság az ország legnagyobb kiterjedésű homokterülete. Futóhomok-területére a szélbarázdák, garmadák, maradékgerincek jellemzőek, de előfordulnak parabolabuckák is. Sok a kevésbé tagolt, sőt majdnem teljesen sík felszín. A hátság keleti-északkeleti felén nagy területeket borít lepelhomok.

A hátság felszínének kialakulása:

A táj felszínét (csakúgy, mint hazánk felszínének mintegy 80%-át) negyedidőszaki képződmények borítják. A hátság homokja az Ős-Duna hordalékkúpjának maradványa. Az Ős-Duna hordalékfeltöltő tevékenységét a felső-pliocén-pleisztocén határán kezdte kifejteni e tájon. A hordalékfelhalmozás a pleisztocén végén, a würmben szűnt meg, a folyó ekkor vette útját a ma is jellemző észak-déli irányba. Miután a Duna elhagyta a tájat eolikus akkumuláció vette kezdetét (főként homok, löszös homok és lösz üledékekkel) a kiszáradó területeken a folyó irányváltásával párhuzamosan fiatalodó üledékösszlettel.

Megkezdődött a hátság jellegzetes formakincsének kialakulása, amelyben döntő szerepe volt a futóhomokmozgásnak. A harmadik homokmozgási periódus már antropogén eredetű volt, ekkor érte először jelentős emberi eredetű kár a tájat.

A török időkben a lakosság elvándorlása, a felbomló településhálózat a szántóföldi művelés jelentőségének csökkenését eredményezte. Viszont ekkoriban élte virágkorát a szarvasmarhatartás, ami a legelőterületek növelésével járt együtt. Ez azonban erdőégetéseket, irtásokat eredményezett, így a sérülékeny, intenzíven igénybe vett homoki legelők talaján ismét kezdetét vette a futóhomokmozgás, valamint kialakultak a szoloncsák (a talaj felső szintjében sós) szikesek is. A futóhomok megkötését a XIX. században a tájidegen akácok, a XX. században feketefenyő telepítésével próbálták megoldani, illetve a homoki szőlőtelepítésekkel, amelyeknek a hegyvidéki filoxeravész (XIX. sz. vége) csak újabb lendületet adott.

A **Pilis-Alpári-homokhátat** észak-északkeletről a Monor–Irsai-dombság és a Gerje–Perjesík határolja, keletről a Dél-Tisza-völgy, míg délnyugat-nyugat felől a Pesti-síkság, a Kiskunsági-homokhát és a Kiskunsági löszös hát kistérségei. Tengerszint feletti magassága 85 és 146 méter között változik. A felszínét lepelhomok-síkságok, tagolt homokbucka vonulatok és ezek formakincse jellemzi, eróziós deflációs mélyedésekkel, melyekben korábban időszakos szikes tavak és mocsarak sokasága volt. Ezek a homokterületek valójában az Ős-Duna hordalékkúpjainak maradványai. Az üledékek (homok, löszös homok, lösz) települési iránya ÉNY-DK-i, mely az uralkodó széliránynak felel meg.

Hullámos síkság, talajtani jellemzője, hogy igen nagy részben – kb. 40%-ban humuszos homokból áll. Ennek megfelelően őshonos növényzetét tekintve homokhátságokra jellemző homoki sztyepperétek, sztyepecserjések, kis mértékben zárt kocsányos tölgyesek és cserjés erdőszegélyek alkotják. Napjainkban nagyrészt mezőgazdasági művelés alá vont területek.

1.1.2. Éghajlat

Mérsékelt meleg – száraz; mérsékelt száraz éghajlatú területet. Az erős kontinentális hatás miatt a telek hidegek, a nyarak forróak, szárazak. A terület elégtelen nedvességű, száraz, a nyár forró. A relatív légnedvesség (58-60%) gyakori csökkenése miatt az országos átlagot meghaladó itt a légszály. A lehetséges párolgás jelentősen meghaladja a csapadék mennyiségét.

A leghidegebb hónap a február és egyben a legnagyobb hőingadozás is ebben a hónapban fordul elő. . Az évi középhőmérséklet 10,2-10,3 °C, de a 10,5 °C-ot is elérheti. A csapadék mennyisége 510 - 530 mm/év, amely nagy szélsőségeket mutat. A vegetációs időszakban 310 mm feletti. Az időjárási viszonyokat a szélsőség jellemzi. A meleg, a száraz, esetenként szélsőségekre hajló kontinentális időjárás jellemző. Az uralkodó szélirány ÉNY-i. Az átlagos szélesség 2,5-3 m/s közötti. A meleg, száraz éghajlat csak a kisebb vízigényű növényeknek kedvez.

1.1.3. Vízrajz

Kocsér térsége a Tisza-vízgyűjtő északi részén helyezkedik el.

A kistájt számos, a Tiszához vezető vízfolyás keresztezi (Gerje, Kőrös-ér, Gógány-ér, Kurtlaposi-csatorna, Csukás-ér, Pejtsik-csatorna). Száraz, gyér lefolyású, erősen vízhiányos terület. A ritka árvizek nyár elején jelentkeznek, míg az év nagy részében alig van vizük.

A mezőgazdasági művelés intenzitásának növekedésével párhuzamosan megjelent a területek öntözhetőségének igénye is. Az igények kielégítésére, kialakításra készültek az öntözőcsatornák, öntözőrendszerek.

1.1.4. Talajviszonyok

A területet mérsékelt gazdag homoktalajok uralják, de réti és szikes talajok is tarkítják, 2-10 aránykoronások. A homoki gyepek szárazak, aszályosak, de a mélyebb fekvésű területeken mozaikosan az üde, nedves rétek is megtalálhatók.

A kistáj 12 talajtípusából a futó- és a humuszos homoktalajok, a barnaföldek, a csernozjom jellegű homoktalajok, a réti talajok többsége, vagyis a homokon képződött talajféleségek az összterület kb. 80%-át teszik ki. A löszös alapkőzeten képződött szikes talajok szoloncsák-szolonyecekből, réti szolonyecekből, sztyeppesedő réti szolonyecekből és szolonyeces réti talajokból tevődnek össze.

1.1.5. Növényvilág, állatvilág

Növényföldrajzi beosztás szerint Kocsér térsége a Pannóniai Flóratartomány (Pannonicum), Alföld Flóraidéke (Eupannonicum), Duna-Tisza köze flórajárásába (Praematricum) tartozik; állatföldrajzilag az Alföld-Pannonicum faunakörzet Nagy-Alföld járásába tartozik.

Kocsér környezetének természetes élőhelyein a Gerje-Perje sík magas természeti értékű területeire jellemző növény- és állatvilág látható. Együtt találhatóak meg itt a Tiszántúlra jellemző nagy kiterjedésű szikes puszták és a Duna-Tisza-közéire jellemző láprétek, homoki legelők, jól megőrizve az alföldre jellemző legeltetéssel hasznosított pusztai élőhelyek mozaikját.

A természetes gyeptípusok közül legnagyobb kiterjedésben mocsárrétek, és cickóros puszták fordulnak elő a területen, amelyek a termőhelyi viszonyok miatt igen sérülékenyek, könnyen gyomosodnak és degradálódnak. Ezen természetszerű élőhelyeken kívül kis kiterjedésben nádasok, zsombéksásos állományok, ürmöspuszták, szikes rétek találhatóak. A térség legmagasabb térszínein, főleg a homokdombok platóin az egykori alföldi sztyepprétek maradványaiként főként zárt homokpusztaréteket, kisebb részben löszpusztagyepet találunk.

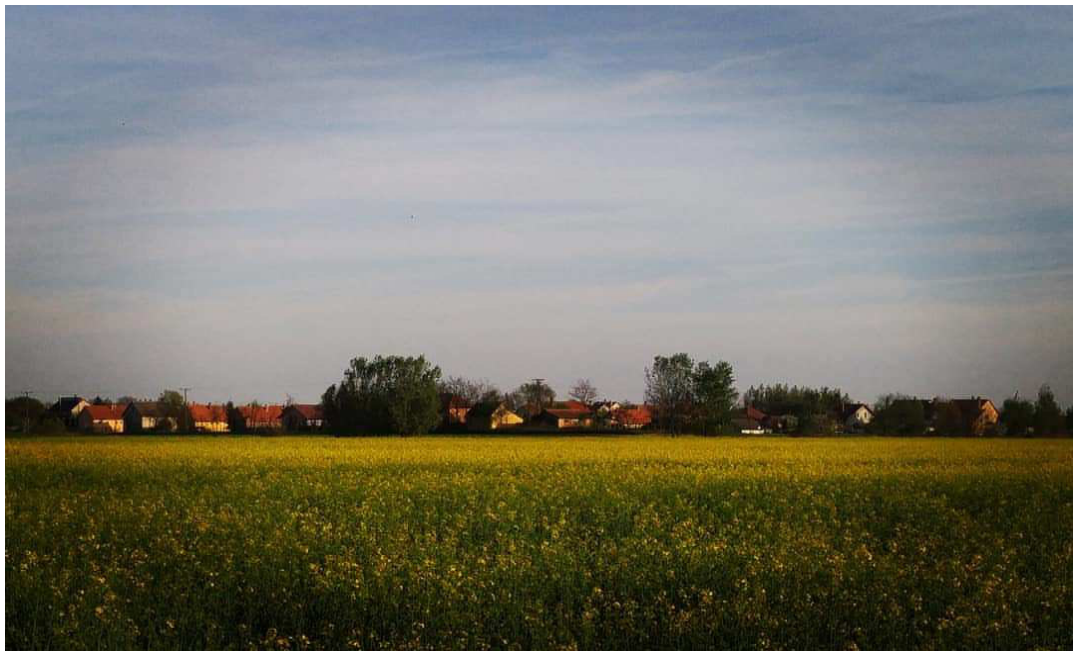
A vízállásos területek kedvező élőhelyet nyújtanak a legtöbb kételtű faj számára. A hullók sorában kiemelt jelentőségű a Natura 2000 jelölő faj mocsári teknős.

A gerincesek fajokban leggazdagabb csoportját a madarak jelentik. Megfelelő vízviszonyok esetén mind a költő, mind a vonuló fajok nagy számban vannak jelen, közülük több faj is igen jelentős természetvédelmi értéket képvisel. A hamvas rétihéja, a kerecsensólyom, a kék vércse csak a legfontosabb fajok az itt költő ragadozó madaraink közül, de a kanalas récétől kezdve a parlagi pityeren át, az ugartyúig még számos faj tanúsítja a terület magas természetvédelmi értékét.

1.2. Tájszerkezet, tájhasználat

Kocsér környezete ma már jellemzően mező- és erdőgazdasági művelésű kultúrtáj; szántók, rétek, legelők alkotta mozaikos táj. A mezőgazdasági területek a dominánsak.

A térség a Duna–Tisza közére jellemző homokbucka-vidék, ahol a lepelhomokkal borított területeken már szántók uralják a tájat. A korábban jelentős mértékű szőlő- és gyümölcstermesztés ma már kisebb arányban fordul elő.

Az erdők /a talajmegkötés céljából telepített erdők a jellemzőek/ főként északról délre átlósan húzódó tájrészletben dominálnak.

A szikes gyepfelületek foltjai - a Jászkarajenői puszták elnevezésű Natura 2000 területeknek a település közigazgatási területébe nyúló részei - terülnek el a kocséri terület keleti és északi részén.

Jászkarajenői puszták

1.3. Táj- és természetvédelem

Az természetvédelem elsődleges célja a mozaikos kultúrtáj megőrzése. A természeti értékek megóvásához, a gyepekhez kötődő védett fajok és az értékes madárvilág megőrzéséhez a környezeti szempontokkal összhangban működő mezőgazdálkodás szükséges.

A térségében található többféle védettségi kategória szinte teljesen átfedi egymást, s ezek főként a Jászkarajenői puszták elnevezésű magas természeti értékű területet fedik le.

Kocsér térségében megtalálható védettségi kategóriák:

Nemzetközi jelentőségű táji és természeti értékek:

Natura 2000 területek (európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területek):

- *Jászkarajenői puszták elnevezésű, HUDI 10004 jelű különleges madárvédelmi terület*

Szikes és homokos talajú terület, melyet főként szikes puszták és a közük beékelődő extenzív szántók, szikes tavak jellemeznek. Négy nagyobb és mintegy tucatnyi kisebb szikes legelő foltjaiból álló, feldarabolódott terület. Legeltetés, kaszálás, szántóföldi növénytermesztés és egy kisebb területen tógazdasági halászat folyik. A területen felhagyott rizsföldek is találhatóak. Madártani jelentősége: a pusztai madárfajok költőhelye. A Jászkarajenői halastavon és környékén jelentős a parti madarak és fekete gólyák (*Ciconia nigra*), kanalasgémek (*Platalea leucorodia*) vonulása is.

A terület természetvédelmi célkitűzése a Natura 2000 területen található, a kijelölés alapjául szolgáló közösségi jelentőségű madárfajok és élőhelyük kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a Natura 2000 területek lehatárolásának alapjául szolgáló madárfajok élőhelyei természeti állapotának, illetve a fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.

Kocsér térségére eső felületét különféle gyepek kisebb-nagyobb darabokból álló mozaikja alkotja.

- Jászkarajenői puszták elnevezésű, HUDI 21056 jelű kiemelt jelentőségű természetmegőrzési terület

Natura 2000 jelölő élőhelyek:

Pannon szikes sztyeppék és mocsarak
Szubpannon sztyeppék
Síksági pannon löszgyepek
Pannon homoki gyepek

A Natura 2000 területekre vonatkozó szabályozást az *európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről* szóló 275/2004. (X.8.) Korm. rendelet és a *Natura 2000 gyepterületek földhasználati szabályairól* szóló 269/2007. (X.18.) Korm. rendelet tartalmazza.

Országos jelentőségű táji és természeti értékek:

Az Országos Területrendezési Tervről szóló 2003. évi XXVI. törvényben /OTrT/ meghatározott

- **Országos Ökológiai Hálózat** övezetén belül mindhárom kategória: **magterület, pufferterület és ökológiai folyosó** is található Kocsér területén.

- **tájképvédelmi szempontból** kiemelten kezelendő övezet (OTrT által kijelölt) is található

A *természet védelméről* szóló 1996. évi LIII. törvény (Tvt.) alapján **ex lege védett érték**

- **kunhalmok:** országos jelentőségű védett természeti emlékeknek minősülnek, 2 db található Kocsérhoz tartozó térségben.

2. A zöldfelületi rendszer fejlesztése

2.1. A település zöldfelületi rendszere

Kocsér Pest megye legdélibb Jász-települése. A XIII. század óta lakott terület, ekkor települtek ide a kunok. A török elpusztította a települést, így sokáig csak pusztta volt, ami csak a XVIII. században éledt csak újjá. Kocsér tipikus, mezőgazdasággal foglalkozó tanyás község.

A település zöldfelületi rendszerét a növényzettel fedett, biológiailag aktív felületek hálózata alkotja. A rendszerhez tartoznak a *külterületi zöldfelületi elemek*, melyek területfelhasználásuk szerint mezőgazdaságiak (szántók, legelők) és erdők lehetnek. A külterület természeti értékekben gazdag része védelem alatt áll, ahol a biodiverzitás megőrzése kiemelt természetvédelmi érdek. Ennek érdekében a külterület állapota, a külterületi területfelhasználások megőrzése és fenntartása fontos feladat. Emellett a vízminőség- és talajvédelem is lényeges.

A meglévő erdősávok, fásítások, útmenti fasorok megtartandók, megvédendők. Az erdőbe, mezővédő erdősávokba, fasorokba a tájra jellemző fa- és cserjefajokat kell telepíteni.

A *települési zöldfelületi elemek* zöldfelületi rendszert alkotnak. Különböző típusúak lehetnek felhasználásuk célja szerint: a termesztési célú zöldfelületek (kertek, szőlők, gyümölcsösök), és a kondicionáló célú zöldfelületek, melyek ökológiai, védelmi, rekreációs, és esztétikai szolgáltatásokat nyújtanak. Használatuk módja szerint a közterületek feloszthatók korlátlan használatúakra – amelyek a közterületek, fasorok, és korlátozott közhasználatú /az intézmények kertjei/ zöldfelületekre.

Területfelhasználási felosztás szerint a zöldfelületi elemek zöldterületbe, különleges beépítésre nem szánt területbe tarthatnak, illetve közlekedési és vízgazdálkodási területen vonalas szerkezeti elemként jelenhetnek meg /a fasorok és a vízfolyások partjai/. A lakó- és gazdasági területeken a telkeken belüli zöldfelületek is a zöldfelületi rendszer részét képezik.

A település magas zöldfelületi aránya főként a környezet mező-és erdőgazdálkodási területeiből adódik, illetve a község nagyméretű telkeinek kertrészeiből. Összességében a telkeken belüli zöldfelületek a település legnagyobb arányú növényzettel fedett területét jelentik, de ezek közhasználat elől elzárt zöldfelületek. A belterületen a közcélú, közhasználatú zöldfelületek használat szempontjából dominánsabbak, de elszórtan, szigetszerűen helyezkednek el, területarányuk alacsony.

2.2. Zöldterület

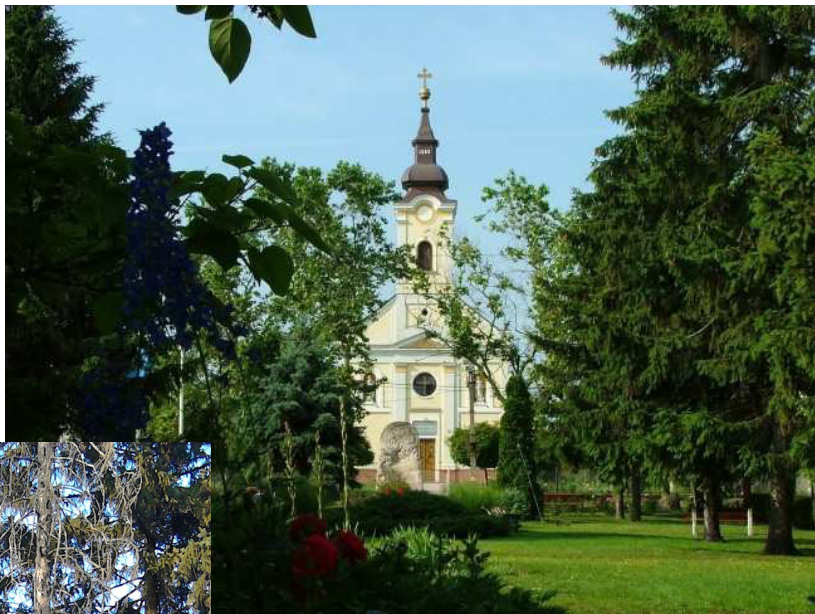
A települési zöldterületek csak közterületek lehetnek.

A közösségi zöldterületek két övezetbe kerültek besorolásra:

községközponti zöldterület (Z-1) és lakóterületi zöldterület (Z-2) övezete

2.2.1. Községközponti zöldterület

A Szent István téri park Kocsér legjelentősebb zöldfelületi eleme, hangsúlyos településképi szereppel bír. Dekoratív növényzettel, szobrokkal, emlékművekkel díszített közpark elsősorban reprezentatív és közösségi célt szolgál, a játszótéri funkció is helyet kapott

benne.

Gyalogos felületei nagyrészen felújítottak, jó állapotúak. A park felszereltsége (kerti bútorok, berendezések) megfelelőek.

A zöldfelület változatos, értékes növényállománnyal rendelkezik. A Polgármesteri Hivatal előtti idős lucfenyők csoportjának jellegzetes arculata megőrzendő, de a túl sűrűn ültetett fenyőliget megújítására (ritkítás a száradó egyedek kiszedésével) szükség van, mint ahogy a térburkolat növényvermeiből kipusztult fák pótlására is.

A közpark funkciójának jól megfelel. Területe, növényállománya megővendő.

2.2.2. Lakóterületi zöldterület övezete

Elsősorban ökológiai, kondicionáló, védelmi szereppel bíró zöldfelületek.

A beépítésre szánt terület széleinél található nagyobb méretű, mélyebb fekvésű gyeses ill. szántó területek, vízszikkasztó felületekként szolgálnak, melyek csapadékvíz-gyűjtő szerepüknel fogva a környező beépített térséget védik. Fás szárú növényzettel nem, vagy alig rendelkeznek, nem parkosított felületek, de alkalmasak közterek kialakításához, hogy a különböző településrészekben is biztosíthatók legyenek a hiányzó közkeri – vagyis pihenést, testedzést, rekreációt szolgáló díszkertek és játszótéri funkciók.

A településközponti *rendezvénytér* is ehhez a zöldterületi övezetbe tartozik. A tér szorosan kapcsolódik a központi intézményekhez (Polgármesteri Hivatal, Sportcsarnok, Óvoda).

Elhelyezkedése megfelelő szerepének ellátásához, de felszereltsége, kiépítettsége, növényzeti ellátottsága fejlesztésre szorul.

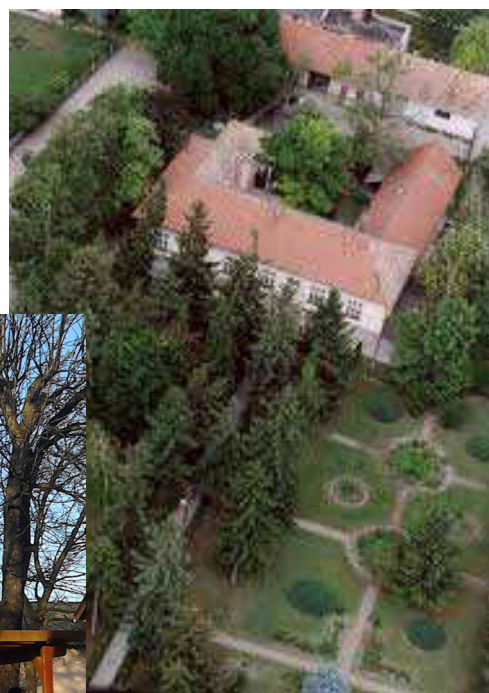
2.3. Zöldfelület jellegű intézményterület

Egyes intézmények (óvoda, iskola, templom) is rendelkeznek jelentős, értékes vagy nagyméretű zöldfelületekkel. Ezek korlátozottan közhasználatú kertek.

Különösen szép a központi elhelyezkedésű Dósa-kúria dúsnövényzetű kertje és a katolikus templom udvara.

2.3.1. Óvodakert

Az óvoda a volt Dósa-kúriában található, mely a XX. században épült eklektikus stílusban, s egykor a Dósa család tulajdonában volt. A kastély körüli kb. fél holdas parkot gyermekkertté alakították, megőrizve annak régi fáit, bokrait. Az idős fák (ostorfák, gesztenyék) értékesek, de a kiöregedett példányok lecserélése vagy

karbantartása időszerű. A nagyméretű fák lombja szinte teljesen lefedi az udvart, az árnyékos térségben a fűfelület teljesen kikopott - az

óvodakerthez szükséges benapozottság nem megfelelő. Az óvodakert kertészeti felújítása időszerű.

2.3.2. Templomkert

A katolikus templom körül nagyméretű, gondozott kert található szép, idős fenyőkel.

2.3.3. Iskolakert

A központban elterülő zöldfelületi tömbhöz kapcsolódik a templom melletti telken fekvő 8 osztályos általános iskola udvara. A viszonylag kis telekméretből és az oktatási intézmény funkciójából adódóan nagy a szükséges burkolt felületek (zsibongó, sportpálya, játszóterület, járdák) aránya, de a fennmaradó területet hatékonyan, ötletesen kihasználták zöldfelület kialakítására (pl. emelt ágyások ülőfallal).

2.4. Egyéb zöldfelület jellegű, beépítésre nem szánt különleges területek

Egyedi funkciójú, jelentős mérettel bíró, zöldfelület jellegű területek tartoznak ide. Ezek mérete elégséges sajátos funkcióik ellátásához, a kijelölt területük nagysága megfelelő az esetleges távlati fejlesztésekhez is.

2.4.1. Sportterület

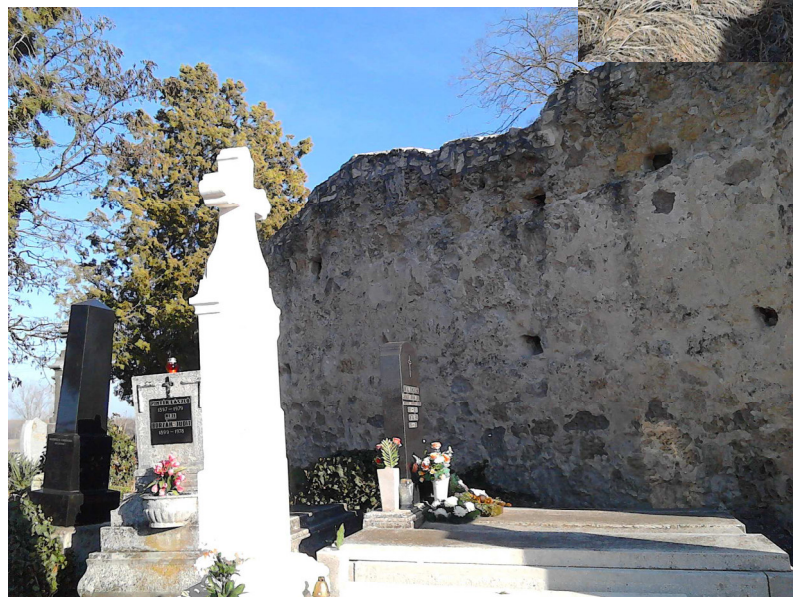
A sportterület a község sport-, szabadidős-, pihenés-, és a testedzés céljára szolgáló területe. Megközelítése nehézkes. Fák nem találhatók a területen.

Kívánatos a fásítás megoldása: a telekhatárok körbetelepítése.

2.4.2. Temető

Területe megfelelő méretű, de nélküli az áttekinthető parcellafelosztást, és a feltáró útszert. A temetkezési területen kevés a fás szárú növény, csak a ravatalozó közelében található néhány szép császárfű. A ravatalozó tér árnyékolására és a telekhatár menti védőfásításra, cserjesor ültetésére lenne szükség. Legalább a temető keleti, mezőgazdasági területtel szomszédos oldalára kellene telepíteni fasort és cserjesávot oda, ahol a temetkezési helyek és a telekhatár között lehetőség nyílik ezek elhelyezésére, illetve a bejárat telekhatáránál ajánlott egy utcai fasor ültetése, örökzöld növények használata.

A település temetőjében áll a XV. századi gótikus templom még ma is álló falmaradványa, feltehetően 1596-ban elpusztult kun település egyetlen emléke. Anyaga a környéken a felszín alatt 80-120 cm-re található terméskő - réti mészkő, amelynek lyukacsos felületéről kapta a

'darázkő' nevet. A kiemelkedően álló műemlék *Kocséri templomrom* megközelítése nehézkes, környezete elhanyagolt, a fenntartás hiányában elvadult, borostyános akácok, tuják bozótja fogja körül. A rom környékének megközelítését lehetővé tévő gyalogút kialakításával, a növényzet felújításával kell műemlékhez méltó környezetet létrehozni átfogó környezetrendezési alapján.

2.5. Vonalas zöldfelületi elemek

Az utakat, vízfolyásokat kísérő gyepek, illetve fásított zöldsávok, fasorok tartoznak ide.

2.5.1. Fasorok

A település utcáira nem jellemzőek az egységesen betelepített utcák, fasorok. Leginkább egy-egy fa, rövidebb fásított és hosszabb fátlan szakaszok láthatók.

Az utak melletti – legalább egy oldali, de ahol lehetséges inkább kétoldali - fasorok, cserjés, bokros zöldfelületek kialakítása a község klimatikus viszonyainak javítását segítik elő, mert árnyékolják a burkolt közlekedési területeket, megszűrik a szennyezett levegőt, és esztétikailag is kellemes lakókörnyezetet teremtenek.

2.5.2. Csatornapart

A települést északról határoló csatorna partjának zöldsávja összefüggő védő zöldsáv kialakításához ad lehetőséget. Jelenleg a vízfolyást alacsony biológiai aktivitású zöldfelületek: gyepfelületek, szántók kísérik, melyekben csak néhol jelenik meg egy-egy fásított szakasz.

2.6. Zöldterület-fejlesztés lehetőségei

A zöldterületek ökológiai és mikroklimatikus kedvező hatása megsokszorozható

- a zöldfelületi rendszerét alkotó elemek, kiemelten a zöldterületek és egyéb közterületek minőségi és funkcionális fejlesztésével
- a település zöldfelületi elemeinek egymással és a környezetükben fellelhető erdőkkel és természeti területekkel együtt minél összefüggőbb rendszerré alakításával.

Fejlesztési feladatok belterületen:

A már meglévő közterületek intenzívebbé tétele az adottságok figyelembevételével:

A lakóterület és intézmények telkeire a reálisan érvényesíthető legnagyobb növényzeti fedettségre kell törekedni.

Új közkertek kialakítása a közkertekkel el nem látott városrészekben, az arra alkalmas, beépítetlen, a belterületi vízgyűjtő és a vízelvezető területeken – a zöldfelület intenzívebb kihasználásával, növénytelepítésével.

A hiányzó védőfásítás kialakítása a sportterületnél és temetőnél.

Utcafásítások megvalósítása: a főbb utcákban – ahol az utcaszélesség lehetővé teszi – egységes fasorokat kell kialakítani a közmű-fejlesztésekkel összehangolva, a helyi adottságoknak megfelelő fafajokkal (melléklet: Fásítások, fasorok telepítésére ajánlott, tájjelleghez, természeti adottságokhoz alkalmazkodó növényfajok listája).

Fejlesztési feladatok külterületen:

A természetvédelmi törvényi kötelezésből adódó természeti területeket és értékeket: a természetes erdőket és gyepeket feltétlenül meg kell tartani. A védett területek tájkarakterének megőrzését, ökológiájának fennmaradását a nemzeti park kezelési iránymutatóinak betartása biztosítja.

Védett természeti területen erdőtelepítés kizárólag őshonos fafajokkal, természetkímélő módon végezhető. A gyepek cserjésedését meg kell akadályozni legeltetéssel és/vagy kaszálással. A szórtan jelentkező őshonos cserjék megőrzésére törekedni kell. A szikéseket minél nagyobb arányban legeltetéssel lehet optimálisan kezelni és hasznosítani.

A település beépített területe nem védett; erdők, ligetek, fás területek közvetlenül csak kis arányban határolják. Az uralkodó széliránynak leginkább kitett sávban, a község ÉNy-i szélén szükség lenne településvédő erdősáv kialakítására. Erre jó lehetőséget nyújt a Kocsért északról határoló csatorna sávjának felhasználása szakaszos, cserjékkel és fákkal való vegyes beültetésre, vagyis értékes, jó védelmi hatékonyságú, magas biológiai aktivitású zöldfelületekké való alakítására.

Az út menti fásításokat és a mezővédő erdősávokat a táji, természeti adottságok figyelembevételével kell alkalmazni. Utak mellett a fátlan pusztában összefüggő fasorok telepítése nem kívánatos a jellemző pusztai tájkarakter megőrzése miatt.

A fa- és cserjetelepítésekhez honos, a szűkebb alföldi tájra jellemző fajokat kell alkalmazni.

2.7. Fásítások, mezővédő erdősávok telepítésére ajánlott természetesen előforduló növény fajok listája

Fák:

Acer campestre - mezei juhar

Acer tataricum – tatárjuhar

Alnus glutinosa – mézgás éger

Betula pendula – közönséges nyír

Fraxinus angustifolia ssp. pannonica – magyar kőris

Carpinus betulus – gyertyán

Cerasus avium – madárcseresznye

Populus nigra – fekete nyár

Ulmus glabra – hegyi szil

Malus sylvestris – vadalma

Ulmus laevis – vénicszil

Pyrus pyrausta – vadkörte

Padus avium – zselnicemeggy

Quercus pubescens – molyhos tölgy

Quercus robur – kocsányos tölgy

Salix alba – fehér fűz

Salix caprea - kecskefűz

Tilia cordata – kislevelű hárs

Fraxinus excelsior – magas kőris

Populus tremula – rezgő nyár

Populus alba – fehér nyár

Juniperus communis – közönséges boróka

Cserjék:

Berberis vulgaris – sóskaborbolya
Rosa canina – vadrózsa
Euonymus europaeus – csíkos kecskerágó
Cornus mas – húsos som
Cornus sanguinea – veresgyűrű som

Prunus spinosa – kökény
Ligustrum vulgare – közönséges fagyal
Viburnum lantana – ostorménfa
Salix caprea – kecskefűz
Salix fragilis – törékeny fűz

Crataegus laevigata – cseregalagonya
Crataegus monogyna – egybibés galagonya

Sambucus nigra – fekete bodza
Staphylea pinnata – hólyagfa

Belterületen történő telepítéshez, utcafásításhoz ezeken kívül ajánlható:

Acer platanoides – korai juhar és fajtái
Acer pseudoplatanus – hegyi juhar és fajtái
Gleditsia triacanthos – lepényfa fajtái
Catalpa bignonioides – szivarfa és fajtái
Prunus cerasifera – cseresznyeszilva és fajtái
Crataegus laevigata – fényeslevelű galagonya
Crataegus monogyna – galagonya fajtái

Malus trilobata – díszalma
Fraxinus ang. 'Reywood' – kőris
Koelreuteria paniculata – csörgőfa
Fraxinus ornus 'Mecsek' – gömbkőris
Pyrus calleryana – díszkörte
Celtis australis – keleti ostorfa
Morus alba Fegyvernekiana – gömb
eperfa